

Gloses per la presentació del llibre de Joan Bennassar

D'homenatge és la glosa
a ta mare que et tengué:
te va dar el primer paper
per pintar qualsevol cosa;
envia-li una rosa
collida del teu roser.

Quan eres ben petitó
amb els cabellets revulls,
just just obries els ulls
ta mare et dava calor;
ja tenies molts d'antulls
per pintar el primer color.

Tu començares l'eixida
aferrat en el pinzell,
ha fet feina el teu cervell
avui estàs ple de vida,
tant pintes rosa florida
com un ufanós clavell,
també un verd passarell
damunt la branca entortida,
o un nin que plora i crida
que li comprin un siurell.

Fas feina sense assossec,
el teu cor sempre te vibra,
la teva vida està al llibre
cada fulla és un trosset,
no m'he deixat cap indret
en Toni bé ho sap escriure.

Aquesta claror que tens
dins moltes mils n'hi ha una,
m'agraden els moviments,
també la teva postura:
per pintar una figura
no sols emprar molt de temps.

Pollencí de cap a peus,
véns de gent de pagesia,
te fas amb quisvulla sia;
pinzells són els teus cónreus,
són vells colors sense preus
el teu conscient les congria
van carregats d'alegria:
ja me diràs d'on les treus!

Ets un home ambiciós
ben valent i decidit,
Antoni Planas ha escrit
i ho ha esbrinat laboriós
és de lo més valuós:
Toni te vares amarar,
l'artista vares pintar
sense cap cosa prevista
com si fos una conquesta
bé el vares desgranar.

Estrenyent fort els pinzells
com si fos vida o mort
tú cercares el conhort
te trobares bé amb ells,
te cantaren com aucells
quan pasturen per dins l'hort,
tu encaçares la sort
com fan molts de bergantells;
avui te posen anells
quan veuen que ho tens resolt.

El color el fas vibrant
dins la teva galeria
sona com la melodia
la llum la fa important
i a poc a poc se destria,
com un tren 'gafa la via,
la pintura mai confia
si qualcú l'està esperant.

Quan dus la roba de feina
brodada tota d'esquitxs
són els valors afegits
homenatge a la teva eina,
se poden treure la beina
fer besades amb pessics.

Bon amic Joan Bennassar
m'agrada el teu esser
als pinzells dónes poder
tu hi tens molt bona traça
no sé si en véns de raça
com aquell vell mariner,
de la barca ets timoner
perquè tens força i quimera
i arribes a la vorera
per començar el teu quefer.

La teva escultura ha estat
sempre d'idees profundes
de fustes mig moribundes
i d'un ferro rovellat
o d'un tronc mig corcat,
un poc de ciment pastat,
en treus les cares ocultes;
dins el teu món espaiat
l'art no té una igualtat:
són espais que tu ajuntes.

Déu mos do molts d'anys per viure
amb salut i bons amics
molts de desitjos complits
d'il·lusjons apeixits
no hem d'estar gens atordits
i partirem amb un somriure.

Antoni Bisanyes
Pollença, 2009